

Družba sv. Mohorja.

Med tem, ko udje Mohorjeve družbe sprejete knjige pridno prebirajo, hiti Mohorjeva tiskarna pripravljat nove knjige za tekoče društveno leto. Ravno kar se dovršuje „Življenje Marije Device in sv. Jožefa“ in pa „Občna zgodovina“; pridno se stavijo in kmalu se bodo tiskale obečane molitvene bukve; pričenjamo tudi že delo s „Slov. Večernicami“ in s „Fiziko“, in koj potem, ko v roke dobimo imena letošnjih udov, pride zadnja knjiga, „Koledar“, na vrsto.

Ker izkušnja uči, da največ udov privabijo k družbi pobožne, zlasti pa molitvene knjige, naznanjamo, da izide letos sicer isti molitvenik, ki je oglašen v „družbenem oglasniku“; a napovedanim, po škofu Jakobu Peregr. Pavliču spisanim trem delom onega molitvenika dodal je g. prestavljalec še četrty del, ki obsega navadne molitve, kakor: juterno in večerno molitev, mašne molitve, litanije, križev pot, molitve k sv. patronom za srečno zadnjo uro itd. Tako urejeni molitvenik z imenom: „**Gospod, teci mi pomagat!**“ služil bo lahko vsakemu kristjanu za domačo in cerkveno božjo službo. Bolnikom, starim ljudem in onim, ki so slabih očíj, pa morda še drugim ugajal bode molitvenik gotovo tudi v tem, da so molitve tiskane z velikimi črkami, kakor dozda še v nobeni drugi Mohorjevi knjigi. Zato prosimo, pri vabilu k letošnjemu pristopu slovensko ljudstvo na to posebej opozarjati. — Kdor želi molitvenik v platno vezan dobiti, naj doplača 30 kr., v usnje in z zlato obrezo pa 50 kr.

Pri tej priliki še jedenkrat uljudno prosimo čč. gg. poverjenike, naj družbo priporočajo in naj kakor dozda požrtvovalno nosijo breme nabiranja in zapisovanja udov, da se družba v korist in čast slovenskemu rodu vedno bolj razširi in udomači, zlasti v pomejnih krajih Slovenije. Pred vsem pa želimo letos, da bi se oglasilo prav mnogo **dosmrtnih** udov, ker bomo že to spomlad pričeli z zidanjem nove, prostornejše tiskarne in knjigoveznice, in bo za to treba mnogo denarjev. Kdor je še mlad in trden, bo le sam dobiček imel, če plača 15 gld. na enkrat, namesto da bi po 1 gld. plačeval morda 30 do 40 let. Že več starejših udov nam je reklo, da se kesajo, zakaj se niso v mlajših letih zapisali za dosmrtno ude, ker zdaj so teh 15 gld. že vplačali posamično in morajo še znanprej plačevati. Kdor ima zdrave otroke, naj tiste zapiše za dosmrtno ude, ker jim tako pomore, da bodo morda mnogo, mnogo let dobivali družbene knjige po vrsti, ne pa, kakor se zdaj včasih zgodi, da kdo nekaj let plačuje, potem pa eno leto vmes pozabi ali ne more plačati; in potem ima knjige, ki hodijo po več let na svetlo, pretrgane, ker mu manjka zvezka od tistega leta. Vsled tega zgubi veselje do cele knjige, katero bi sicer vezati dal, ako bi bila popolna. Družbi in udom bo torej enako pomagano, ako se oglasi prav mnogo dosmrtnih družbenikov. Za novo stavbo si bode namreč družba morala denarjev vzeti na posodo in za iste plačevati obresti; če se pa nabere dovolj dosmrtnine, sme družba ta denar v hišo naložiti in obresti plačujejo se potem iz najemščine in zaslužka tiskarne za natiskovanje knjig ustanovnikom.

Konečno opozarjamo še posebno vse naše čč. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklne z zadnjim dnevom februarja in naj se vpisovalne pôle z denarjem vred pošiljajo pod napisom: „Družba sv. Mohorja v Celovcu“ franko vsaj do 5. marca t. l. društvenemu blagajniku. — Kdor se pozneje oglasi, ne more se šteti za uda in mora plačati za knjige tisto ceno, kakor po knjigarnicah. Na spremembo stanovališča društvenika med letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi tedaj knjige tam, kjer se je dal vpisati. Bog daj srečo!

V Celovcu, dné 20. januarja 1891. l.

Odbor družbe sv. Mohorja.